



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 137 P- 2719/25-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Ines Gutzmirtl Špehar kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Nataše Odak, OIB: 03935663252 iz Zagreba, Kružna 67, zastupana po punomoćniku Goranu Devrnji, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Addiko banke d.d., OIB:14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, zastupane po punomoćniku Branku Bulatu, odvjetniku iz Zagreba u odvjetničkom društvu Šavorić & Partneri, radi ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 2. srpnja 2026. godine u nazočnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužitelja Gorana Devrnju odvjetnika i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 28. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj: 016-284/2006 od 08.02.2006. sklopljenog između tužiteljice Nataše Odak, Kružna 67, Zagreb, OIB: 03935663252 i prednika tuženika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, danas Addiko Bank d.d., Slavonska Avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877, a koja:

- u dijelu čl. 5. glasi: "Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25 % (jedan zarez dvadeset pet posto) iznosa kredita.'

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska Avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877 da isplati tužiteljici Nataši Odak, Kružna 67, Zagreb, OIB: 03935663252 iznos od 1.242,13 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počev od 25.02.2006. do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do 31. prosinca 2022. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine

dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1.1.2024. se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska Avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877 da isplati tužiteljici Nataši Odak, Kružna 67, Zagreb, OIB: 03935663252 prouzročeni parnični trošak u iznosu od 961,27 € sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica navodi da je sa tuženikom sklopila ugovor o kreditu prema kojem je tuženik kao kreditor a tužiteljici kao korisnici kredita, kao potrošaču odobrio i stavio na raspolaganje kredit od 155.100,00 CHF. Prilikom ugovaranja kredita tužiteljici je naplaćena tzv. ulazna naknada za obradu kredita u visini od 1,25 % od iznosa kredita. Tužiteljica smatra da je odredba o ugovorenoj ulaznoj naknadi koja se nalazi u ugovoru ništena, predlaže da sud utvrdi ništetnost navedene odredbe, traži isplatu stečenog bez osnove s osnova ulazne naknade. Potražuje zakonske zatezne kamate te parnični trošak. Tužiteljica je specificirala svoj zahtjev u samoj tužbi. Također se tužiteljica poziva na odluku VSRH vezano za naplaćenu ulaznu naknadu od strane banaka.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu osporava osnov, no ne stavlja prigovor na visinu,, stavlja prigovor zastare i prigovor potrošača, te predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnoga troška.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu, saslušana je tužiteljica , popis uplata.

4. Ocjenom ovako provedenog dokaznog postupka ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan kako je i odlučeno u izreci ove presude.

5. Nije sporno da je tužiteljica potpisnik kredita sa ovdje tuženikom.

6. Odredba čl. 8 ZPP-a sadrži jedna od osnovnih načela procesnog prava, a to je načelo slobodne ocjene dokaza koje načelo nalazi odraz u ovlaštenju suda da na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučuje koje će činjenice od kojih zavisi odluka o tužbenom zahtjevu uzeti kao dokazane, dakle, da prema svom slobodnom uvjerenju na osnovi ocjene izvedenih dokaza može sa sigurnošću utvrditi postojanje odnosno ne postojanje neke činjenice.

7. Prema tome sud u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a provedene dokaze prosuđuje po svom slobodnom uvjerenju ali je dužan stečeno uvjerenje obrazložiti uvjerljivim i

logičnim razlozima kojima opravdava zaključke o dokaznoj snazi pojedinog dokaznog sredstva povezujući ih s rezultatima cjelokupnog dokaznog postupka.

8. U ugovoru o kreditu je vidljivo da je tužiteljica korisnik kredita a tuženi davatelj kredita te su se obvezali da će banka tužiteljici isplatiti kredit od 155.100,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita.

9. U čl. 5 predmetnog ugovora je vidljivo da se prilikom obrade kredita jednokratno naplaćuje 1,25 % od iznosa kredita naknada, tzv. ulazna naknada prilikom prvog korištenja kredita.

10. U vrijeme zaključenja ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača koji u čl. 81. st. 1. određuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok se prema st. 2. istog članka smatra da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje, stavkom 4. čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača određeno je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo dužan je to i dokazati.

11. U ovom postupku tuženi to dokazao nije pa prema tome u konačnici zahtjev tužiteljice je osnovan.

12. Prema odredbi čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača nepoštena ugovorna odredba je ništava, dok je u stavku 2. istog članka određeno da ništavnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost iz samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

13. U toku postupka, kao što je već rečeno, tuženi nije predložio niti jedan dokaz na okolnost da je zaista imao troškove zbog rješavanja tužiteljičinog zahtjeva te koje je to troškove tuženi imao prilikom ugovaranja kredita, niti je o tome obavijestio tužiteljicu. Iz ovoga proizlazi da je tuženi proizvoljno odredio visinu ulazne naknade, a o kojoj se kao što je već rečeno nije pregovaralo.

14. Predmetni ugovor o kreditu valja sagledati i u smislu općih uvjeta ugovora jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenima za veći broj ugovora koje je jedna ugovorna strana predložila drugoj ugovornoj strani, ugovor po principu uzmi ili ostavi.

15. Glede prigovora zastare isti prigovor je neosnovan obzirom da je smisao zahtjeva tužitelja povrat iznosa koji je banka naplatila zbog naplate tzv. ulazne naknade a koju odredbu je sud u ovom postupku utvrdio ništetnom jer se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužitelja da mu tuženi vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništene odredbe ugovora, a kojem prethodi utvrđenje ništetnosti

sporne odredbe ugovora radi čega zastara još nije ni počela teći (pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. god).

16. Na određeni iznos od 1.242,13 € dosuđena je kamata od 25. veljače 2006. godine pa nadalje.

17. Načelo savjesnosti i poštenja jedno je od temeljnih načela obveznog prava, a sadržano je u članku 4 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) kojim je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza istih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

18. Prema odredbi čl. 270. Zakona o obveznim odnosima određeno je da je ugovor ništetan kada je činidba neodređena ili neodrediva.

19. Također ugovor treba tumačiti i primjenom čl. 320. ZOO-a u korist tužitelja obzirom je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju koji je pripremila i predložila jedna ugovorna strana, ovdje tuženi pri čemu tužitelj nije mogao pregovarati.

20. Prema stavu ovog suda u konkretnom slučaju radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja jer su predmet i cijena bitni sastojci ugovora a putem navedene ugovorne odredbe tuženi je potpuno izbjegao utjecaj druge ugovorne strane na cijenu, što je suprotno čl. 247 Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da je Ugovor sklopljen kada su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

21. Ovdje se također trebaju primijeniti odredbe čl. 9. Direktive 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. koja je implementirana u čl. 96 Zakona o parničnom postupku kao i odredba u kojoj je propisano da u slučaju ugovora u kojem je potrošaču sve ili određene odredbe nudi u pisanom obliku iste moraju biti jasne i razumljive.

22. Sud je u cijelosti prihvatio zahtjev tužiteljice kao u tužbu što se tiče same visine iz razloga što ju tuženik nije osporavao pa se na tu okolnost nisu privodili niti nikakvi dokazi, također, je sud tužiteljici dosudio zakonsku zateznu kamata kako je zatražila u svom podnesku sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a.

23. Nadalje sud je saslušao tužiteljicu koja je iskazala da je podigla kredit radi rješavanja obiteljske situacije za kupnju stana u kojem više ne živi. Ona je otplaćivala kredit .Nije ga iznajmljivala. Bila je zaposlena u firmi. Morala je potpisati kredit pod uvjetima banka , bilo je uzmi ili ostavi. Zna da je u ugovoru bila napisana sporna odredba ,ali joj nitko iz banke nije objasnio što ta odredba znači i zašto se ugovara. Ugovor je dobila isprintan i morala ga je potpisati. Članak ugovora nije mogla mijenjati.

24. Sud vjeruje iskazu tužiteljice jer je isti iskaz životan, logičan i istinit.

25. Zbog svega gore navedenoga odlučeno je kao u izreci ove presude.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku, a odnosi se na zastupanje tužitelja po punomoćniku odvjetniku odmjeren prema OT i to za sastav tužbe 200,00 eura, podnesak 24.06.2026. 200,00 €, ročište 2.7.2026. 200,00 €, ročište za objavu 100,00 € odnosno ukupno 700,00 €. Tom iznosu treba pribrojiti 25% PDV-a tako da je trošak 875,00 €. Sud priznaje

tužiteljici sudsku pristojbu na tužbu 33,18 eura i pristojbu na presudu 26,55 € i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 53,09 €, tako da je ukupan trošak tužiteljice u ovom postupku 961,27 €.

U Zagrebu, 28. srpnja 2026. godine

Sutkinja:

Ines Gutzmirtl Špehar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave istog. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud pismeno u 3 istovjetna primjerka.

DNA:

- pun. stranaka

Broj zapisa: **9-3088b-35be8**

Kontrolni broj: **0643c-bac4b-09a2d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.